

Prevention of Sexual Violence against Refugee Women

Zahra Ansarifar¹, Samira Golkhanda^{1*}, Akbar Rajabi¹

1. Department of Criminal Law and Criminology, Faculty of Humanities, Khomein Branch, Islamic Azad University, Khomein, Iran.

ABSTRACT

Background and Aim: This article was written with the aim of investigating measures to prevent sexual violence against refugee women. Sexual violence against refugee women is one of the most important difficulties they face. According to the famous saying, prevention is better than cure, it is necessary to prevent sexual violence against refugee women as much as possible.

Method: In this article, the background and causes of sexual violence against refugee women are first investigated. Then we will introduce the importance of preventing sexual violence and provide preventive measures. In this regard, this article has researched and investigated this issue by using analytical-descriptive method and using library resources.

Ethical Considerations: In all stages of writing the present research, while respecting the originality of the texts, honesty and trustworthiness have been observed.

Results: The results of the investigation showed that the measures to prevent sexual violence against refugee women in five main groups include the empowerment of refugee women and their participation in prevention measures, human resource management, preventive measures of the host government, preventive educational and training measures and preventive measures in Voluntary return of refugee women should be done.

Conclusion: Measures to prevent sexual violence against refugee women are very important to protect the rights of refugee women and also create a safe and stable environment for them. Therefore, it is recommended that relevant organizations and officials develop effective programs and policies to prevent sexual violence in this field and allocate the necessary resources.

Keywords: Prevention; Sexual Violence; Refugee Women; Participation; Education

Corresponding Author: Samira Golkhandan; **Email:** golkhandan@iaukhomein.ac.ir

Received: May 18, 2023; **Accepted:** October 22, 2023; **Published Online:** November 18, 2023

Please cite this article as:

Ansarifar Z, Golkhandan S, Rajabi A. Prevention of Sexual Violence against Refugee Women. Medical Law Journal. 2022; 16(Special Issue on Legal Developments): e39.

مجله حقوق پزشکی

دوره شانزدهم، ویژه‌نامه تحولات حقوقی، ۱۴۰۱

Journal Homepage: <http://ijmedicallaw.ir>

پیشگیری از خشونت جنسی علیه زنان پناهجو

زهرا انصاری فر^۱، سمیرا گلخندان^{۱*}، اکبر رجبی^۱

۱. گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: این مقاله با هدف بررسی تدابیر پیشگیری از خشونت جنسی علیه زنان پناهجو نوشته شده است. خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو از مهم‌ترین دشواری‌های است که با آن رو به رو هستند. مطابق جمله معروف پیشگیری بهتر از درمان است، ضروری است تا حد ممکن از اعمال خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو پیشگیری شود.

روش: در این مقاله، ابتدا به بررسی زمینه و علل خشونت جنسی علیه زنان پناهجو پرداخته می‌شود. سپس به معرفی اهمیت پیشگیری از خشونت جنسی و ارائه تدابیر پیشگیری می‌پردازیم. در این راستا مقاله حاضر با استفاده از روش تحلیلی - توصیفی و بهره‌گیری از منابع کتابخانه‌ای، به تحقیق و بررسی این موضوع پرداخته است.

ملاحظات اخلاقی: در تمام مراحل نگارش پژوهش حاضر، ضمن رعایت اصالت متون، صداقت و امانتداری رعایت شده است.

یافته‌ها: یافته‌های بررسی نشان داد که تدابیر پیشگیری از خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو در پنج گروه اصلی شامل توانمندسازی زنان پناهجو و مشارکت آن‌ها در تدابیر پیشگیری، مدیریت منابع انسانی، اقدامات پیشگیرانه دولت میزبان، تدابیر آموزشی و تربیتی پیشگیری و اقدامات پیشگیرانه در زمینه بازگشت داوطلبانه زنان پناهجو باید صورت پذیرد.

نتیجه‌گیری: تدابیر پیشگیری از خشونت جنسی علیه زنان پناهجو دارای اهمیت بسیاری برای حفاظت از حقوق زنان پناهجو و همچنین ایجاد یک محیط امن و پایدار برای آن‌هاست، لذا توصیه می‌شود که سازمان‌ها و مسئولان مربوطه برنامه‌ها و سیاست‌های کارآمد برای پیشگیری از خشونت جنسی در این زمینه را توسعه دهند و منابع لازم را اختصاص دهند.

واژگان کلیدی: پیشگیری؛ خشونت جنسی؛ زنان پناهجو؛ مشارکت؛ آموزش

نویسنده مسئول: سمیرا گلخندان؛ پست الکترونیک: golkhandan@iaukhomein.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۲/۲۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۷/۳۰؛ تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۸/۲۷

خواهشمند است این مقاله به روش زیر مورد استناد قرار گیرد:

Ansarifar Z, Golkhandan S, Rajabi A. Prevention of Sexual Violence against Refugee Women. Medical Law Journal. 2022; 16(Special Issue on Legal Developments): e39.

مقدمه

خشونت جنسی یک مشکل جدی حقوق بشری و مرتبط با سلامت عمومی در سراسر جهان است که پیامدهای منفی جسمی، اجتماعی، اقتصادی، روانی، جنسی و تولید مثلی فراوانی را به همراه دارد (۱).

این معضلی است که خانواده‌ها، زنان و کودکان را در جوامع مختلف در سطح جهان تحت تأثیر قرار داده و آن را به موضوع مهمی تبدیل کرده است که باید برای سیاستگذاران، جرم‌شناسان، حقوقدانان و مددکاران اجتماعی و طیف وسیعی از متخصصان دیگر، مورد توجه قرار گیرد. خشونت جنسی در انواع زمینه‌ها، از جمله در روابط صمیمانه و توسط افرادی بدون رابطه زوجیت در خانواده‌ها و جوامع انجام می‌شود (۲). از نظر ارتکاب، خشونت جنسی بیشتر توسط مردان انجام ارتکاب می‌یابد (۳). زنان و دختران، در سراسر جهان قربانی اصلی خشونت جنسی هستند (۴). در بین این جمعیت «از جمله اشخاصی که موضوع خشونت جنسی هستند، پناهجویان می‌باشند (۵).

پناهجو (Asylum Seekers) یا «متقاضی حمایت بین‌المللی (Applicant for International Protection)» شخصی است که از کشور خود فرار می‌کند و در انتظار پاسخی در مورد درخواست داده شده، برای حمایت بین‌المللی می‌باشد (۶). این تحقیق بر روی پناهجویان زن متمرکز است. مرتکب خشونت جنسی به شخصی اطلاق می‌شود که نسبت به دیگری اعمال خشونت جنسی می‌نماید؛ «صرف نظر از اینکه آیا اعمال او گزارش شده، تحت پیگرد قانونی قرار گرفته و محکوم شده باشد یا نباشد» (۷). اصطلاح قربانی (Victim) یا بزه‌دیده برای اشاره به زنی استفاده می‌شود که علیه وی خشونت جنسی ارتکاب یافته است. در محافل علمی بحث در مورد استفاده از اصطلاحات «قربانی» و «بازمانده (Survivor)» مرتبط با تجربه خشونت جنسی وجود دارد (۱). عبارت «بازمانده» بر فعال بودن، تأکید دارد در حالی که «قربانی» اغلب با انفعال و ضعف همراه است (۸). جان سالم به در بردن از خشونت جنسی محور بحث با ماندگی است (۹). آنچه

در نهایت مهم است؛ «شناسایی فرد آسیب‌دیده از خشونت جنسی به عنوان یک قربانی است» (۷) که در بیشتر موارد نیز یک زن است. تخمین زده می‌شود که در میان زنان در سراسر جهان، ۳۵ درصد خشونت فیزیکی و یا جنسی را تجربه کرده‌اند (۱۰). اگرچه اندازه‌گیری شیوع خشونت جنسی دشوار است، زیرا آمارها اغلب بر منابع داده‌هایی مانند گزارش‌های پلیس و مطالعات برخی از نهادها، مانند سازمان‌های غیر دولتی تکیه دارند و تنها بخش کوچکی از موارد خشونت جنسی گزارش شده است (۲، ۱۰). خشونت جنسی در بسیاری از محیط‌ها در حکم یک تابو است و به دلایل احتمالی متعددی مانند ترس از اینکه مورد باور جامعه قرار نگیرد یا اینکه خود بزه‌دیده مورد سرزنش قرار نگیرد، افشای آن توسط مرتکب صورت نمی‌گیرد (۲). لیلجا (Lilja) و همکاران (۱۱) و ویترز، مینکین و کایل (Withers, Minkin and Kyle) (۱۲) توضیح می‌دهند که خشونت جنسی موضوعی است همراه با شرم و تحقیر است و اغلب محور بحث در مورد مقصر دانستن بزه‌دیده است تا اینکه مرتکب، مورد سرزنش قرار گیرد. شیوع قربانیان خشونت جنسی نشان می‌دهد که افراد زیادی مرتکب خشونت جنسی می‌شوند. طبق گفته فاکاتی (Phakathi) «پیشگیری بهتر از درمان است» (۱۳) و این جمله زیربنای این مقاله است. اولویت در حمایت از زنان پناهجو در قبال خشونت جنسی، در اقدامات پیشگیرانه است. ارتکاب خشونت جنسی علیه زنان پناهجو غیر قانونی بیشتر است.

شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد (UNHCR: United Nations Human Rights Council) سندی را در مورد حمایت از پناهجویان در قبال خشونت جنسی به تصویب رساند و از دولت‌ها خواست اقداماتی را برای جلوگیری از خشونت جنسی در میان سایر موارد اتخاذ کنند (۱۵). این یک واقعیت است که: «خشونت جنسی نسبت به پناهجویان بسیار شایع است و نیاز به توسعه راهبردهای پیشگیری دارد» (۱۵). دلایلی که پناهجویان به دنبال رفتن به کشوری دیگر هستند، بسیار زیاد است و شامل: «جستجوی کار، تحصیل، جستجوی زندگی بهتر، تشکیل مجدد خانواده، فرار از جنگ و خشونت و

از تکرار رفتار جنایی شود، جنبه قهرآمیز و یک‌سویه دارد» (۲۲). برخی «تدابیر کیفری را در حوزه پیشگیری نمی‌دانند» (۲۳). پیشگیری در معنای خاص آن شامل پیشگیری اجتماعی و وضعی است. پیشگیری اجتماعی، «با بهره‌گیری از تدابیر و اقدامات پیشینی درصدد شخصیت‌سازی و اثرگذاری بر فرآیند شکل‌گیری شخصیت افراد است» (۲۴). این پیشگیری «با ایجاد تغییرات و اصلاحات در فرد و جامعه به دنبال جلوگیری از ارتکاب جرم است» (۲۵).

در پیشگیری وضعی، «اقدامات و تدابیر ضد جرم، متوجه وضعیت‌های خاصی است که معضل جرم و فساد در آن‌ها رخ می‌دهد و با گرفتن فرصت از مرتکب از آن جلوگیری می‌کند» (۲۶). کلارک بر این عقیده است که: «تدابیر موقعیت‌مدار بر کاهش فرصت‌ها و موقعیت‌های ارتکاب بزه از طریق کاهش جذابیت متمرکز است» (۲۷).

تقسیم‌بندی مهم دیگر در این خصوص: پیشگیری اولیه (Primary Prevention)، پیشگیری ثانویه (Second Prevention) و پیشگیری ثالثیه (Third Prevention) است (۲۸).

در مورد پیشگیری از خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو، هم تدابیر اجتماعی و وضعی و هم پیشگیری اولیه و هم ثانویه مورد نظر است، هرچند تمرکز بیشتر بر روی پیشگیری اولیه است. پیشگیری اولیه به «تلاش برای جلوگیری از خشونت جنسی قبل از وقوع» اشاره دارد (۲۹). هیچ تعریف جهانی و ثابتی از این اصطلاح وجود ندارد.

روش‌های مختلفی برای تعریف خشونت جنسی وجود دارد. سازمان بهداشت جهانی، خشونت جنسی را این‌گونه تعریف می‌کند: «هرگونه عمل جنسی، تلاش برای دستیابی به یک عمل جنسی، برقراری روابط جنسی ناخواسته یا اعمالی برای قاپچاق یا به گونه‌ای دیگر که علیه تمایلات جنسی یک فرد با استفاده از اجبار باشد، خشونت جنسی نامیده می‌شود» (۲).

این تعریف یک تعریف بین‌المللی است که سیاست‌ها و شیوه‌ها را هدایت می‌کند و بسیاری از جنبه‌های خشونت جنسی را دربر می‌گیرد. قربانی و مرتکب در موارد فردی می‌توانند زن،

دلایل دیگر است» (۱۶). مهاجرت و ورود پناهجویان موضوع داغ امروز جامعه جهانی است که از سال ۲۰۱۵ با سیاست‌های سختگیرانه‌تر مهاجرت نیز همراه شده است (۱۷) تا حدی که بسیاری از رسانه‌ها و تریبون‌های عمومی از این وضعیت به عنوان «بحران پناهندگی (Refugee Crisis)» یاد می‌شود.

روش

در این مقاله، ابتدا به بررسی زمینه و علل خشونت جنسی علیه زنان پناهجو پرداخته می‌شود، سپس به معرفی اهمیت پیشگیری از خشونت جنسی و ارائه تدابیر پیشگیری می‌پردازیم. در این راستا مقاله حاضر با استفاده از روش تحلیلی - توصیفی و بهره‌گیری از منابع کتابخانه‌ای، به تحقیق و بررسی این موضوع پرداخته است.

یافته‌ها

نتایج بررسی نشان داد که تدابیر پیشگیری از خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو در پنج گروه اصلی شامل توانمندسازی زنان پناهجو و مشارکت آن‌ها در تدابیر پیشگیری، مدیریت منابع انسانی، اقدامات پیشگیرانه دولت میزبان، تدابیر آموزشی و تربیتی پیشگیری و اقدامات پیشگیرانه در زمینه بازگشت داوطلبانه زنان پناهجو باید صورت پذیرد.

بحث

۱. عوامل مؤثر در تدابیر پیشگیری از خشونت جنسی علیه زنان پناهجو: «پیشگیری (Prevention)» را به معنای، جلوگیری کردن و مانع‌شدن معنا کرده‌اند (۱۸). در جرم‌شناسی پیشگیرانه، با کاربرد فنون مختلف به منظور جلوگیری از وقوع بزهکاری، «پیشی‌گرفتن از بزه‌کاری» (۱۹). تدابیری پیشگیرانه خوانده می‌شود که «قبل از ارتکاب اعمال بزه‌کارانه یا کجروانه و نه بعد از آن اعمال شوند» (۲۰). پیشگیری در معنای عام به کیفری و غیر کیفری تقسیم می‌شود. «پیشگیری کیفری به دو شاخه عام و خاص تقسیم می‌شود» (۲۱). پیشگیری کیفری به منظور اینکه بتواند مانع

مرد، فرد دوجنسی، با هر سنی و با هر وضعیت قانونی باشند. «خشونت جنسی در کنار آزار جسمی، عاطفی، اقتصادی و روانی یکی از انواع سوءاستفاده در نظر گرفته می‌شود» (۳۰). در مورد تعریف «خشونت جنسی» در میان بازیگران این حوزه اتفاق نظر همه‌جانبه‌ای وجود ندارد. عباراتی مانند تجاوز جنسی، سوءاستفاده جنسی، آزار و اذیت جنسی وجود دارد که ممکن است اعمال مختلفی را شامل شود، از این رو مهم است که در مورد تعاریف به ویژه در هنگام تحقیق در مورد پیشگیری و برنامه‌ریزی روشن باشیم (۱۵). مهم این است که خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو به دلیل شرایط خاص آن‌ها احتمال ارتکاب بیشتری دارد.

خشونت جنسی شامل تجاوز جنسی در روابط خارج از ازدواج و ازدواج و همچنین توسط غریبه‌ها و آشنایان است. این تعریف همچنین شامل آزار جنسی و سوءاستفاده جنسی از کودکان یا افراد دارای معلولیت نیز می‌باشد (۲).

خشونت جنسی ممکن است در یک رابطه دوستانه و توسط فردی که قربانی وی را می‌شناسد و یا توسط افراد غریبه انجام شود (۳۱). همچنین متخصصان و افراد صاحب قدرت ممکن است مرتکب خشونت جنسی باشند (۳۲). قربانیان خشونت جنسی کودکان، جوانان، بزرگسالان (۲) و حتی سالمندان هستند (۳۳-۳۴)، هرچند بیشتر زنان مورد خشونت جنسی قرار می‌گیرند. زنان پناهجو ممکن است در طول سفر از کشور خود، در گذرگاه‌های مرزی، در اردوگاه‌ها و حمل و نقل تا کشور مقصد، خشونت‌های جنسیتی و آزار جنسی را تجربه کنند (۳۵). خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو یکی از اشکال طیف گسترده خشونت است (۳۶). زندگی در کمپ‌های موقت می‌تواند خطرناک باشد، به عنوان مثال سرویس‌های بهداشتی و حمام‌های مشترک بین مردان و زنان در کمپ‌ها، بر اساس مطالعه‌ای که در خطر خشونت جنسی را به شدت افزایش می‌دهند. «در بیشتر موارد نیز مجرمان بدون مجازات باقی می‌مانند» (۳۷).

استراتژی پیشگیری از خشونت جنسی علیه زنان پناهجو، مستلزم توجه به چند عامل مهم است. قبل از بررسی تدابیر پیشگیری قابل اعمال نسبت به خشونت جنسی علیه زنان

پناهجو، باید این عوامل اصلی و ارتباط بین آن‌ها و خشونت جنسی و پیشگیری مشخص گردد.

۱-۱. توجه به عامل جنسیت: بیشتر قربانیان خشونت جنسی در بین پناهجویان، زنان هستند. خشونت مبتنی بر جنسیت (GBV: Gender-Based Violence)، خشونت جنسی و خشونت مبتنی بر جنسیت (SGBV: Sexual and Gender-Based Violence) و خشونت علیه زنان (VAW: Violence against Women) که مورد اخیر گاهی اوقات شامل دختران نیز می‌شود (VAWG)؛ از اشکال مهم خشونت جنسی هستند، در حالی که اصطلاح جنسیت، یک مفهوم علمی و بیولوژیکی است، برخی آن را بیشتر یک مفهوم اجتماعی می‌دانند که جنسیت به طور اجتماعی از طریق هنجارهایی ساخته می‌شود که برای افراد یک جنس خاص مناسب است. افراد از طریق عمل به هنجارها و درونی‌کردن آن‌ها، مردانه یا زنانه می‌شوند. از این رو جنسیت از طریق تمرین اجتماعی انجام می‌شود و رفتار افراد با هنجارهای مردانه و زنانه تنظیم می‌شود (۳۸)، در نتیجه نقش هنجاری و نابرابری ساختارهای قدرت در جامعه است که باعث می‌شود تا خشونت مبتنی بر جنسیت رخ دهد» (۱۵).

خشونت مبتنی بر جنسیت، اشکال متنوع‌تری از خشونت جنسی دارد، و مواردی مانند ختنه‌کردن آلت تناسلی زنان را هم شامل می‌شود» (۱۵). اصطلاح «خشونت مردان علیه زنان» به صراحت نابرابری‌های ساختاری و استفاده از خشونت را از طریق هنجارهای درونی حمایت از مردسالاری نشان می‌دهد» (۱۶)، اما بسته به اهداف سیاسی می‌توان آن را به معانی مختلفی نسبت داد (۳۹). استفاده از اصطلاح «خشونت مردان علیه زنان» برای بی‌ارزش یا نادیده‌گرفتن این موضوع نیست که مردان و پسران نیز از خشونت جنسی رنج نمی‌برند و زنان مرتکب خشونت نمی‌شوند، بلکه برای روشن کردن این موضوع در سطح ساختاری است. استدلال‌هایی برای کاهش تمرکز بر خشونت علیه زنان در خشونت مبتنی بر جنسیت وجود دارد. رویکرد دوگانه‌ای که در آن مردان به عنوان مرتکبان خشونت جنسی و زنان به عنوان قربانی، تلقی

می‌شوند، همیشه صحیح نیست» (۳۲)، هرچند مردان، در مقایسه با زنان بیشتر به خشونت جنسی دست می‌زنند و زنان بیشتر قربانی جنسی می‌شوند (۳۲)، البته که تحقیقات بیشتری در مورد خشونت جنسی علیه پسران و مردان مورد نیاز است.

هنجارهای جنسیتی و ساختارهای مردسالارانه در جامعه از دلایل خشونت جنسی در نظر گرفته می‌شود. همچنین دیدگاه‌های دیگری درباره دلایل خشونت، مانند رویکرد روان‌شناختی وجود دارد. علاوه بر این، دیدگاه‌های پیچیده‌تری در مورد خشونت از منظر جامعه‌شناسی وجود دارد که به پیچیدگی‌های انسان‌ها و همچنین بافت اجتماعی که در آن زندگی می‌کنیم، مربوط است» (۴۰). در زمینه خشونت جنسی در منازعات مسلحانه، درک این موضوع از دیدگاه هژمونیک تجاوز به عنف به عنوان یک سلاح جنگی، به بحث مداوم برای زیر سؤال بردن این ایده و نگاهی به هنجارها و ساختارهای جنسیتی در جوامع تغییر کرده است (۴۱).

۱-۲. ناشناخته بودن خشونت جنسی در بین زنان پناهجو: تحقیق در مورد شیوع خشونت جنسی در بین زنان پناهجو محدود است و با دشواری‌های زیادی رو به روست (۴۲). اکثر مطالعات در مورد خشونت جنسی در میان زنان پناهجو فقط به خشونت در کشور مبدأ نگاه کرده‌اند و تجربیات مربوط به زمان حرکت یا پس از ورود به مقصد و کشور مقصد را در نظر نگرفته‌اند. شواهد موجود نشان می‌دهد که در بین زنان پناهجو، تجارب خشونت جنسی گسترده است (۱۵). مطالعه‌ای که در بلژیک و هلند انجام شد، نشان داد که در میان زنان پناهجو تقریباً ۵۷ درصد از آن‌ها، با تجربه‌های خشونت جنسی مواجه شده‌اند و از هر پنج نفر، یکی گزارش داده است که خودش قربانی شده است و از این تعداد، ۷۰ درصد زن و ۳۰ درصد مرد بودند (۳۲). به دلیل محدودیت‌هایی که در این خصوص وجود دارد، میزان موارد ارتكابی باید بیش از این تعداد باشد» (۴۳).

چالش‌های متعددی پیش روی انجام تحقیقات در مورد شیوع خشونت جنسی در میان زنان پناهجو وجود دارد که هم به

حساسیت موضوع و هم به جمعیت مربوط می‌شود. برخی از محدودیت‌ها، عبارت از: عدم دسترسی مناسب به زنان پناهجو، محدودیت‌های اخلاقی در مورد وضعیت حقوقی آن‌ها، خود موضوع خشونت جنسی، موانع زبانی، ترس از امنیت برای مشارکت در تحقیق و رسوم مختلف فرهنگی افشاگری می‌باشند. همه این چالش‌ها به کمبود تحقیقات در مورد خشونت جنسی در میان زنان پناهجو منجر شده است» (۱۵). انجام چنین مطالعاتی توسط محققان بسیار دشوار است و به دست‌آوردن داده‌های دقیق و قابل مقایسه از آن‌ها بسیار دشوار است. پشت هر عدد جدیدی که محققان در تلاش برای شناسایی آن هستند تا به آمار اضافه کنند، یک فرد و زندگی آن وجود دارد. هر نمونه از خشونت جنسی ممکن است آثار منفی طولانی مدت داشته باشد. در پس زمینه هر قربانی یک یا چند عامل وجود دارد که ممکن است دوباره مرتکب این اعمال شوند و از این جهت است که پیشگیری اهمیت دوچندانی پیدا خواهد کرد.

۱-۳. مرتکبین خشونت جنسی: با توجه به چالش‌هایی که برای تعیین شیوع خشونت جنسی از نظر جنبه‌های ذکر شده وجود دارد، انجام تحقیق در مورد مرتکبین و مرتکبین احتمالی چالش‌برانگیز است. مرتکبین خشونت جنسی عمدتاً مردان هستند. اینکه چه کسی مرتکب خشونت جنسی شده است و چگونه دلایل خشونت درک شوند، احتمالاً بر روی رویکردهای پیشگیرانه تأثیر می‌گذارد. به عنوان مثال، در زمینه خشونت جنسی در درگیری‌های مسلحانه، بسیاری از مطالعات بر تجاوز جنسی به عنوان یک سلاح جنگی متمرکز شده‌اند که منجر به این فرضیه شده است که عاملان اصلی خشونت جنسی، کارکنان نظامی و نیروهای مسلح هستند (۴۳). با این حال، موضوع، پیچیده‌تر از این است که مجرمان چه کسانی هستند» (۴۴)، کسانی که مرتکب خشونت جنسی می‌شوند ممکن است در هر موقعیت یا نسبتی با قربانی خود باشند و اکثر مرتکبین خشونت جنسی مردان هستند.

اقدامات قانونی برای جلوگیری از ارتکاب خشونت جنسی مهم تلقی می‌شوند. با این حال، حتی اگر سیاست‌ها و مکانیسم‌های

قانونی وجود داشته باشد و خشونت جنسی به سیستم قضایی گزارش شود، بسیاری از پرونده‌ها تحت پیگرد قانونی قرار نمی‌گیرند» (۴۵). شناخت مرتکبین خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو، در تدوین تدابیر پیشگیری بسیار مؤثر است.

۱-۴. توجه به تمامی تدابیر پیشگیری با اولویت پیشگیری اولیه: هرگونه سیاست پیشگیری از خشونت نسبت به زنان پناهجو باید تمامی انواع پیشگیری را مورد نظر داشته باشد، اما اولویت با تدابیر پیشگیری اولیه است.

اصطلاح «پیشگیری اولیه (Primary Prevention)» از خشونت جنسی یک تعریف ثابت جهانی ندارد. یکی از راه‌های تعریف پیشگیری اولیه این است که به تلاش‌هایی با هدف مداخله قبل از وقوع خشونت به منظور کاهش تعداد حوادث اشاره کرد» (۳۸) که به این معناست که پیشگیری با تمرکز بر مجرمان باید شروع شود. با نگاهی به تلاش‌های پیشگیرانه جهانی برای پایان دادن به خشونت جنسی، مشارکت دادن مردان به بخشی نهادینه‌شده از کار تبدیل شده است. استراتژی‌های متمرکز بر رویکردهای دگرگون‌کننده جنسیتی برای «ترویج نگرش‌ها و رفتارهای پیشگیرانه از خشونت در میان مردان» امیدوارکننده در نظر گرفته می‌شوند (۲۹)، برنامه‌های پیشگیری اولیه، تأثیر قابل توجهی بر رفتار خشونت‌آمیز جنسی از خود نشان داده‌اند (۲۹). در میان برنامه‌ها و ارزیابی‌های شناسایی‌شده، بسیاری از آن‌ها در محیط مدارس یا محوطه‌های دانشگاهی انجام شده‌اند» (۲۹).

پیشگیری از خشونت جنسی می‌تواند معانی مختلفی داشته باشد. در ادبیات، پیشگیری از خشونت جنسی به پیشگیری از ارتکاب، پیشگیری از ارتکاب مجدد، پیشگیری از قربانی شدن، و پیشگیری از عواقبی که به مراقبت پس از یک عمل خشونت‌آمیز مربوط می‌شود، اشاره شده است. به عنوان مثال، از نظر پیشگیری از قربانی شدن، توانمندسازی و آموزش افرادی که ممکن است در معرض خطر قربانی شدن خشونت جنسی باشند، پیشنهاد شده است. این نوع برنامه‌ها می‌تواند شامل فضاهای امن، دفاع شخصی و اطلاعات در مورد علائم هشداردهنده خشونت و منابع موجود باشد» (۳۷). تاکنون

تمرکز بر اقداماتی بوده است که زنان را برای پیشگیری از خشونت از سوی غریبه‌ها تقویت می‌کند، در حالی که میزان بیشتری از اعمال خشونت‌آمیز توسط افرادی صورت گرفته که از آشنایان قربانی بوده و رابطه در ظاهر صمیمی با وی داشته است. در چنین مواردی، مسئولیت قربانیان نیست که از قربانی شدن خود جلوگیری کنند» (۴۶)، زیرا انتظار بروز خشونت جنسی از سوی اشخاص آشنا را ندارند. در چنین مواردی پیشگیری مرحله دو و حتی مرحله سوم مطرح می‌گردد.

۲. اقدامات پیشگیرانه از خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو: منظور از اقدامات پیشگیرانه از خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو، تدابیری است که به طور اخص به دنبال پیشگیری از خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو می‌باشند.

تمام اقدامات ممکن برای جلوگیری از وقوع خشونت جنسی توسط دولتی که پناهجو در قلمرو سرزمینی آن قرار دارد، باید انجام شود. ابتدا، باید ماهیت خطراتی که ممکن است زنان پناهجو با آن مواجه شوند ارزیابی شود. نمایندگان کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد با همکاری سایر نهادها و آژانس‌های سازمان ملل متحد، دولت‌های میزبان و سازمان‌های غیر دولتی، باید تمام تلاش خود را برای اطمینان از اجرای اقدامات پیشگیرانه برای جلوگیری از وقوع خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو به کار گیرند (۴۷)، آنچه که در تدابیر سازمان ملل متحد و کمیساریای عالی پناهندگان و اعمال کشورها، برای پیشگیری از جرائم جنسی علیه زنان پناهجو پیش‌بینی شده است را می‌توان در عناوین و دسته‌بندی‌های زیر بیان کرد.

۱-۲. اقدامات پیشگیرانه توسط خود زنان پناهجو و مشارکت آن‌ها در تدابیر پیشگیری: زنان پناهجو می‌توانند گام‌های عملی مهمی را برای کاهش خطر خشونت جنسی نسبت به خود بردارند. توجه به این نکته مهم است که مؤثرترین اقدامات جامعه زنان پناهجو را ملزم به ایفای نقش برجسته و مشارکت فعال در ارتقای محافظت از خود می‌کند.

۲-۱-۲. ایجاد گشت‌های امنیتی با مشارکت پناهجویان:

گشت‌زنی پرسنل امنیتی به صورت پیاده و وسیله نقلیه در طول روز و یا شب باید انجام شود. بدین‌منظور گشت‌های امنیتی پناهجویان یا گروه‌های کوچک هوشیاری را ترجیحاً توسط اعضای مورد اعتماد جامعه زنان پناهجو، تشکیل داده تا در شب به نگرانی بپردازند و محافظت از زنان پناهجو در اولویت اول قراردهند. در برخی از اردوگاه‌ها، زنان پناهجو این کار را با فریادزدن و کوبیدن قابلمه‌ها و ماهی‌تابه‌ها برای جلب توجه و ترساندن مهاجمان، انجام داده‌اند (۴۸).

۲-۱-۳. تهیه مواد حفاظتی: در صورت لزوم، موادی در اختیار زنان پناهجو قرار داده شود که می‌تواند به آن‌ها در محافظت از خود کمک کند، مانند حصارها یا سیم خاردار. تجربه در برخی از اردوگاه‌های دورافتاده زنان پناهجو نشان داد که حملات راهزنان شبانه با حصارکشی بخش‌هایی از اردوگاه‌ها با استفاده از بوته‌های خار به شدت کاهش می‌یابد.

۲-۱-۴. محدودکردن موارد حبس و بازداشت زنان

پناهجو: بسیاری از خشونت‌های جنسی نسبت به زنان پناهجو در زندان و یا بازداشتگاه صورت می‌گیرد. تعداد زیادی از زنان پناهجو در مناطق مختلف جهان در حال حاضر به دلیل ورود غیر قانونی یا حضور در جستجوی پناهندگی در معرض بازداشت یا اقدامات محدودکننده مشابه قرار می‌گیرند تا وضعیت آن‌ها حل شود. برای پیشگیری از خشونت جنسی معمولاً باید از بازداشت اجتناب شود.

کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل باید همواره به دنبال این باشد که زنان پناهجو بازداشت نشوند. با این وجود، در جایی که زنان پناهجو در هنگام ورود بازداشت می‌شوند، نباید با مجرمان زندانی نشوند و زنان نباید همراه با مردان در یک مکان باشند، مگر اینکه با اعضای مرد خانواده خود همراه باشند (۴۸).

۲-۱-۵. برگزاری جلسات اردو و برنامه اقدام:

نظرگرفتن حساسیت‌های فرهنگی، جلسات اردویی بین کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل، سازمان‌های غیر دولتی، پلیس، ارتش و سایر افسران مربوطه دولتی برای بحث

۲-۱-۱. طراحی و مکان‌یابی کمپ‌های زنان پناهجو:

پیشگیری از جرائم جنسی علیه زنان پناهجو، اولین موضوع این است که اطمینان حاصل شود که طراحی فیزیکی و مکان کمپ‌های زنان پناهجو مناسب هستند تا از این طریق امنیت فیزیکی آن‌ها افزایش یابد. چیدمان و سازماندهی کمپ‌ها و امکانات از عوامل تعیین‌کننده در حمایت از پناهجویان است (۴۸). اقدامات ویژه‌ای که ممکن است برای کاهش قرارگرفتن در معرض خطر لازم است به شرح زیر می‌باشند:

از ایجاد کمپ در نزدیکی مرزهای کشور مبدأ یا در مناطق ناامن، به عنوان مثال، مناطق در معرض راهزنی، اجتناب شود. در صورت امکان با زنان پناهجو و سایر منابع مشورت شود تا سازمان فیزیکی و اجتماعی مورد علاقه آن‌ها را درک کرده و به دنبال اجرای آن در کمپ باشند، اطمینان حاصل شود که زنان در این فرآیند مشارکت دارند.

جامعه پناهجویان تا حد امکان از دسترسی کشور مبدأ در سایت جدیدی که در آن اسکان یافته‌اند، باید محافظت شود. برای زنان و دختران بی‌سرپرست و زنان تنها سرپرست خانوار، مسکن ویژه با مشورت با خود آن‌ها فراهم شود. به عنوان مثال، زنان مجرد باید با پرسنل امنیتی کافی در محل مناسبی که دارای نگهبان است، زندگی کنند، زیرا زمانی که پناهجویان (زنان) به صورت گروهی کنار هم زندگی می‌کنند، کمتر ممکن است جرم علیه آن‌ها واقع شود.

در صورت امکان، روشنایی در محل استقرار زنان پناهجو باید مناسب باشد، به ویژه در مسیرهایی که زنان در شب برای دسترسی به خدمات و امکانات استفاده می‌کنند.

در صورت عملی بودن، اطمینان حاصل شود که زنان و دختران می‌توانند محل خواب و استحمام خود را از درون قفل نمایند (۴۷).

اطمینان حاصل شود که خدمات و امکانات اولیه در کمپ‌ها به گونه‌ای است که زنان پناهجو در معرض حمله قرار نگیرند. به عنوان مثال، دستشویی‌هایی در فاصله‌ای از محل خواب، ساخته شود که زنان را قادر سازد شب از آن‌ها استفاده کنند.

سازمان ملل باید دسترسی مستقیم و بدون مانع به زندانیان برای نظارت بر ایمنی و شرایط آن‌ها داشته باشد. دسترسی به سلول‌های نگهداری پلیس یا زندان‌ها ممکن است برای جلوگیری از وقوع خشونت جنسی در بازداشتگاه مهم باشد. باید اطمینان حاصل شود که زنان پناهجو دارای اسناد هویتی مناسب هستند و فرآیند ثبت نام دسترسی برابر با مردان داشته باشند (۴۷).

۱-۱-۲. توزیع عادلانه مواد غذایی و غیر خوراکی: باید اطمینان حاصل شود که تمام اقلام ضروری، مانند غذا، آب، سرپناه و هیزم با توزیع مستقیم اقلام بین زنان ویا توزیع توسط زنان به دست آن‌ها می‌رسد. اگر این اقلام در اختیار مرتکبان باشد، به آسانی از آن‌ها در جهت خشونت جنسی استفاده می‌نمایند.

۲-۲. پیشگیری از خشونت جنسی علیه زنان پناهجو از طریق مدیریت منابع انسانی (Preventive Measures Involving Human Resources Management): اگر اقدامات بازدارنده مندرج در بند اول به درستی انجام شود، پیشگیری از خشونت جنسی علیه زنان پناهجو، یک اقدام نسبتاً کم‌هزینه خواهد بود که بر توزیع مقرون به صرفه و عادلانه کالاها و خدمات، توسعه یا تقویت مکانیسم‌های حفاظتی موجود و مهم‌تر از همه، مشارکت خود جامعه زنان پناهجو در حمایت از اعضای خود، منجر می‌شود، اما با این حال این اقدامات به تنهایی کفایت نمی‌کند و گروه دوم از تدابیر پیشگیرانه از خشونت جنسی علیه زنان پناهجو، اقدامات پیشگیرانه مرتبط با مدیریت منابع انسانی و یا همان استخدام کارکنان است.

۱-۲-۲. استخدام کارکنان زن: با به کارگیری تعداد بیشتری از افسران حفاظتی زن، مترجمان صحرائی، پزشکان و مشاوران، تعادل جنسیتی در میان استخدام کارکنان حرفه‌ای در تمام سطوح باید تضمین شود (۴۷).

۲-۲-۲. حضور مأموران حفاظت زن: باید از حضور حداقل یک افسر زن آموزش‌دیده در هر محل استقرار زنان پناهجو و بیشتر در مناطقی که زنان پناهجو با مشکلات حفاظتی خاصی

در مورد مشکل خشونت جنسی برگزار شود. چنین بحث‌هایی می‌تواند بخشی از جلسات منظم بین سازمانی باشد یا در جلسات امنیتی که چنین جلساتی برگزار می‌شود، مورد بررسی قرار گیرد. به طور خاص، علل احتمالی باید تحلیل شود و یک استراتژی برای رسیدگی و پیشگیری از خشونت جنسی تدوین شود. برای اجرای این دستورالعمل‌ها و روشن کردن نقش‌ها و فعالیت‌ها در پرداختن به این موضوع، می‌توان یک برنامه اقدام بین سازمانی تهیه کرد (۴۷).

۱-۱-۲. مشارکت پناهجویان زن: در بسیاری از اردوگاه‌ها، ساختار رهبری تحت سلطه پناهجویان مرد است. مهم است که مشارکت بیشتر رهبران زن تشویق شود و نقش و مسئولیت‌های زنان گسترش و تقویت شود. ایجاد کمیته‌ها و گروه‌های زنان پناهجو برای نمایندگی از منافع زنان در کمپ مهم است و کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل باید نقش فعالی در ترویج این امر ایفا کند.

۱-۱-۲. تمرکز ویژه بر افراد آسیب‌پذیر: شناسایی افراد یا گروه‌هایی که ممکن است به ویژه در برابر خشونت آسیب‌پذیر باشند، به عنوان مثال، زنان سرپرست خانوار تنها با اعضای خانواده معلول، یا زنانی که از نظر اقتصادی موفق هستند و استراتژی‌های مناسب برای رسیدگی به مشکلات خاص حمایتی و کمکی آن‌ها ایجاد شود.

۱-۱-۲. جلوگیری از هرگونه اقدام تلافی‌جویانه: تجربه نشان داده است که پس از حادثه‌ای که در آن زنان پناهجو، جامعه محلی، مهاجمان خارجی یا پرسنل امنیتی کشته یا مجروح شده‌اند، خشونت تلافی‌جویانه می‌تواند بروز کند. در مواردی که می‌توان خشونت تلافی‌جویانه را پیش‌بینی کرد، باید تدابیر امنیتی بیشتری اتخاذ کرد. این ممکن است شامل هشدار به زنان پناهجو برای انجام اقدامات احتیاطی اضافی (مانند ماندن در داخل خانه)، درخواست استقرار نیروهای امنیتی اضافی و یا تأمین امنیت بیشتر کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل در میدان باشد.

۱-۱-۲. دسترسی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل به بازداشت‌شدگان: کمیساریای عالی پناهندگان

تحقیق، تعقیب و مجازات مرتکبین خشونت جنسی به مقامات دولت میزبان تأکید کنند. در این خصوص توجه به تدابیر زیر به طور جدی منجر به کاهش خشونت جنسی علیه زنان پناهجو می‌گردد.

۲-۳-۱. **پیش‌بینی برنامه‌های آموزشی:** توسعه و اجرای برنامه‌های آموزشی در موضوعات مربوط به امنیت شخصی و از جمله محافظت در برابر خشونت جنسی، با این هدف که موجب ارتقای احترام افسران مجری قانون و اعضای نیروهای نظامی به حقوق پناهجویان، در همه زمان‌ها و تحت هر شرایطی می‌شود، باید از سوی دولت میزبان اجرا شود (۴۷).

۲-۳-۲. **پیگیری پلیسی و قضایی:** دولت میزبان مکلف است تا با اجرای راه‌حل‌های حقوقی مؤثر و بدون تبعیض، از جمله تسهیل در ثبت و رسیدگی به شکایات علیه سوءاستفاده جنسی، تعقیب قضایی مجرمان، و اقدامات انضباطی به موقع و متناسب در موارد سوءاستفاده از قدرت که منجر به خشونت جنسی می‌شود، از خشونت جنسی علیه زنان پناهجو پیشگیری نماید.

۲-۳-۳. **تسهیل برقراری ارتباط با کمیساریای عالی پناهندگان:** دولت میزبان باید ترتیبات تسهیل دسترسی سریع و بدون مانع به همه زنان پناهجو، نسبت به کمیساریای عالی پناهندگان و در صورت لزوم، سایر سازمان‌های مورد تأیید مربوطه را فراهم نماید (۴۸).

۲-۳-۴. **اعمال سیاست حفاظت از زنان پناهجو در قبال خشونت جنسی:** باید از دولت‌ها خواسته شود تا با اتخاذ گام‌های زیر، سیاستی قاطع و کاملاً مشهود در برابر همه اشکال خشونت جنسی، از جمله خشونت‌هایی که توسط کارمندان دولت مرتکب می‌شوند، اتخاذ کنند:

۲-۳-۴-۱. **تصویب و اجرای قوانین ملی:** دولت میزبان باید از تصویب و اجرای قوانین ملی علیه خشونت جنسی مطابق با استانداردهای حقوقی بین‌المللی حمایت کند. این شامل تعقیب مجرمان و اجرای اقدامات قانونی برای حمایت از قربانی خواهد بود. به عنوان مثال در دستورات بازدارنده، اطمینان حاصل شود که سیاست دولت در کاربرد قوانین ملی،

مواجه هستند، اطمینان حاصل شود. کارکنان بین‌المللی آموزش‌دیده، از جمله کارمندان زن باید در مکان‌های میدانی کلیدی مانند مناطقی که گذرگاه‌های اصلی زنان پناهجو، مراکز پذیرش، اردوگاه‌ها و مواضع نظارت بر عودت‌کنندگان هستند، قرار داده شوند.

۲-۲-۳. **حضور در میدان (Visibility in the Field):** کارکنان صحرایی و حفاظت کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل باید خود را در میدان نشان دهند و مرتباً با زنان پناهجو ملاقات کنند تا اطلاعات دست اول در مورد مشکلات حفاظتی به دست آورند. حضور و اهمیت‌دادن آن‌ها ممکن است احساس امنیت و اطمینان را در میان جمعیت زن ایجاد کند و در نتیجه آن‌ها را تشویق کند که در هنگام نقض حقوقشان و بروز خشونت، با آن‌ها صحبت کنند و از آن‌ها کمک بگیرند (۴۸).

در مناطقی که گذرگاه اصلی وجود ندارد یا در مناطق مرزی که کمتر تردد، صورت می‌گیرد، باید افسران حفاظتی و میدانی چرخی، مستقر شوند.

۲-۲-۴. **ارتباط نزدیک با متصدیان زایمان سنتی:** کارکنان زن پزشکی و یا حفاظتی باید با متصدیان زایمان سنتی و سایر کارکنان بهداشتی پناهجو که می‌توانند منبع ارزشمندی از اطلاعات در مورد بروز خشونت جنسی و همچنین کانالی برای انتشار اطلاعات مرتبط به زنان باشند، ارتباط نزدیک برقرار کرده و از آن‌ها استفاده نمایند.

۲-۳. **اقدامات پیشگیرانه دولت میزبان (Preventive Measures Involving the Host Government):**

بخش مهمی از تدابیر پیشگیری از اعمال خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو باید از سوی دولت میزبان به عمل آید. باید از دولت میزبان خواسته شود که به حقوق اساسی همه افراد در قلمرو خود برای امنیت شخصی احترام بگذارند و این حقوق را تضمین کنند، از جمله با اجرای قوانین ملی مربوطه مطابق با استانداردهای حقوقی بین‌المللی و با اتخاذ تدابیر مشخص برای پیشگیری و مبارزه با خشونت جنسی اقدام نمایند. پناهجویان و سازمان‌های آن‌ها باید بر وظیفه خود برای

نتیجه‌گیری

خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو به‌عنوان یک معضل اصلی برای آن‌ها محسوب می‌شود و سطوح بالایی از خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو در مسیر حرکت و محل‌های اقامت و به خصوص در اردوگاه‌ها وجود دارد. چندین مشکل برای اجرای کار در زمینه پیشگیری از خشونت جنسی، از جمله مسائل ساختاری مختلف مربوط به سیاست‌ها و نگرانی‌های سیاسی و همچنین نگرش‌ها و باورها، وجود دارد. تعاملات بین سیستم‌ها در همه سطوح بر میزان توجه و رویکرد به پیشگیری از خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو، تأثیر می‌گذارد.

شرایط در مکان‌های استقرار زنان پناهجو از بسیاری جهات دشوار است و این شرایط برخی از دلایل خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو هستند. هنجارهای جنسیتی و مردسالاری از علل دیگر خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو هستند. در اردوگاه‌های پناهجویان، ساختارهای قدرت زیادی وجود دارد که بر محیط و افراد تأثیر می‌گذارد، همچنین سیاست‌هایی که بر روی مداخلات و خدمات در اردوگاه‌ها تأثیر می‌گذارند و تمامی این سیاست‌ها، عاملی برای خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو می‌باشند.

تدابیر پیشگیری از خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو را در پنج مقوله اصلی می‌توان بیان کرد:

در درجه اول توانمندی زنان پناهجو و مشارکت آن‌ها در تدابیر پیشگیری از خشونت جنسی است که این امر از طریق: طراحی و مکان‌یابی کمپ‌های زنان پناهجو، ایجاد گشت‌های امنیتی با مشارکت پناهجویان، تهیه مواد حفاظتی، محدودکردن موارد حبس و بازداشت زنان پناهجو، برگزاری جلسات اردو و برنامه اقدام، مشارکت‌دادن پناهجویان زن، تمرکز ویژه بر افراد آسیب‌پذیر، جلوگیری از هرگونه اقدام تلافی‌جویانه، دسترسی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل به بازداشت‌شدگان، توزیع عادلانه مواد غذایی و غیر خوراکی، دسترسی به کارکنان حفاظتی و پزشکی زن و مترجمان زن، تشکیل مجامع برای بحث و حل اختلاف، حساس‌کردن جوامع محلی، کمک به

برای کمپ‌های زنان پناهجو نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. تصویب اسناد بین‌المللی مربوط به حقوق بشر توسط دولت میزبان، در این خصوص بسیار مهم است.

۲-۳-۴. ارتباط با سازمان‌های ملی زنان: سازمان‌های ملی زنان در کشورهای میزبان می‌توانند نقش ارزشمندی در حمایت و رسیدگی به موضوع خشونت علیه زنان ایفا کنند. می‌توان با آن‌ها تماس برقرار کرد و در مورد نقشی که می‌تواند ایفا کنند، بحث و گفتگو کرد. این موارد همچنین می‌تواند شامل سازمان‌های بهداشت ملی، کانون‌های وکلا و انجمن‌های حقوق بشر شود.

۲-۳-۴. تسهیل رسیدگی به شکایات خشونت جنسی: ارائه برنامه‌های حمایت از قربانیان و شهود خشونت جنسی می‌تواند منجر به پیشگیری از خشونت جنسی در موارد بعدی شود. این تسهیل به طور معمول شامل در اختیار قراردادن یک نفر است که برای کمک به قربانی در حین رسیدگی به پرونده او گماشته می‌شود و در صورت نیاز به اعضای خانواده حمایت و اطلاعات در مورد روند و آموزش ارائه می‌دهد. این شیوه باعث می‌شود تا پرونده‌ها واقعاً به دادگاه ارسال می‌شوند و می‌تواند به جلوگیری از آسیب‌دیدگی مجدد قربانیان توسط سیستم دادگاه کمک کند (۴۷).

۲-۳-۴. محافظت از قربانی و شاهدان در برابر انتقام جویی: زنان پناهجو باید توسط دولت میزبان در مورد هرگونه احتمال انتقام جویی محافظت شوند. تضمین حفاظت به شرایط بستگی دارد و باید به صورت موردی ارزیابی شود. عواملی که باید در نظر گرفته شوند عبارتند از اینکه آیا مرتکب (افراد) برای او شناخته شده است یا خیر و اینکه آیا مرتکب (افراد) قادر به پیدا کردن او هستند یا خیر. به عنوان مثال، حمله‌ای که در خانه یک پناهجو انجام می‌شود، ممکن است کاملاً متفاوت از حمله‌ای باشد که به گروهی از زنان در بوته‌های اطراف یک کمپ صورت می‌گیرد (۴۸).

نویسندگان نسخه نهایی را مطالعه و تأیید نموده و مسئولیت پاسخگویی در قبال پژوهش را پذیرفته‌اند.

تشکر و قدردانی

ابراز نشده است.

تضاد منافع

نویسندگان هیچ‌گونه تضاد منافع احتمالی را در رابطه با تحقیق، تألیف و انتشار این مقاله اعلام نکرده‌اند.

تأمین مالی

نویسندگان اظهار می‌نمایند که هیچ‌گونه حمایت مالی برای تحقیق، تألیف و انتشار این مقاله دریافت نکرده‌اند.

ملاحظات اخلاقی

در پژوهش حاضر جنبه‌های اخلاقی مطالعه کتابخانه‌ای شامل اصالت متون، صداقت و امانتداری رعایت شده است.

جوامع محلی، مبارزه با سرخوردگی و کسالت پناهجویان مرد و مبارزه با سوء مصرف الکل و مواد مخدر ممکن است.

راهکار دوم پیشگیری به صورت پیشگیری از خشونت جنسی علیه زنان پناهجو از طریق مدیریت منابع انسانی است که از طریق: استخدام کارکنان زن، حضور مأموران حفاظت زن، حضور در میدان، ارتباط نزدیک با متصدیان زایمان سنتی عملی می‌شوند.

تدابیر نوع سوم پیشگیری از طریق اقدامات پیشگیرانه دولت میزبان است که از طریق: پیش‌بینی برنامه‌های آموزشی، پیگیری پلیسی و قضایی، تسهیل برقراری ارتباط با کمیساریای عالی پناهندگان، اعمال سیاست حفاظت از زنان پناهجو در قبال خشونت جنسی از روش‌های: تصویب و اجرای قوانین ملی، ارتباط با سازمان‌های ملی زنان، تسهیل رسیدگی به شکایات خشونت جنسی، محافظت از قربانی و شاهدان در برابر انتقام‌جویی، اقدامات انضباطی در موارد مربوط به مقامات دولتی، مستندسازی و تحلیل اطلاعات، تأمین پرسنل امنیتی کافی، برقراری تعامل بین کمیساریای عالی پناهندگان و نیروهای امنیت ملی ممکن می‌گردد.

تدابیر نوع چهارم پیشگیری از خشونت جنسی نسبت به زنان پناهجو در قالب تدابیر آموزشی و تربیتی پیشگیری صورت می‌پذیرد که از طریق: تشکل کمپین‌های اطلاع‌رسانی عمومی، برگزاری دوره‌های آموزشی عمومی، برگزاری آموزش‌های تخصصی عملی می‌گردد.

در نهایت تدابیر نوع پنجم شامل اقدامات پیشگیرانه در زمینه بازگشت داوطلبانه زنان پناهجو است که از طریق: ترویج و اجرای الحاق خانواده در مرحله قبل از بازگشت به کشور و تأمین امنیت بازگشت ممکن می‌گردد.

مشارکت نویسندگان

زهرا انصاری فر: نگارش مقاله، جمع‌آوری داده‌ها، گردآوری منابع. سمیرا گلخندان و اکبر رجبی: نظارت و راهنمایی بر مقاله، نگارش مقاله، گردآوری منابع.

References

1. Schwark S, Bohner G. Sexual Violence "Victim" or "Survivor": News Images, Affect Explicit and Implicit Judgments of Blame. *Violence against Women*. 2019; 25(12): 1491-1509.
2. World Health Organization. Sexual violence. Understanding and addressing violence against women. 2012.
3. World Health Organization. Violence against women. 2017. Available at: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/violence-against-women>.
4. National Sexual Violence Resource Center. Sexual Violence & Transgender/ Non-Binary Communities. 2019. <https://doi.org/10.1080/01488376.2014.987943>.
5. De Oliveira Araujo J, Mattos de Souza F, Proença R, Lisboa Bastos M, Trajman A, Faerstein E, et al. Prevalence of sexual violence among refugees: A systematic review. *Revista de Saúde Pública*. 2019; 53(78): 1-15.
6. Eurostat, Asylum in the EU Member States. 2016. Record number of over 1.2 million first time asylum seekers registered in 2015. Available at: <https://www.ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/7203832/3-04032016-AP-EN.pdf/790eba01-381c-4163-bcd2-a54959b99ed6>.
7. Cowburn M, Myers S. *Social Work with Sex Offenders: Making a Differenc*. Cambridge: Policy Press; 2017.
8. Kelly L. *Surviving Sexual Violence*. Cambridge: Polity Press; 1988.
9. Jordan J. From Victim to Survivor and from Survivor to Victim: Reconceptualising the Survivor Journey. *Sexual Abuse in Australia and New Zealand*. 2013; 5(2): 48-56.
10. UN Women, Facts and figures: Ending violence against women. 2019. Retrieved from: <https://www.unwomen.org/en/what-we-do/ending-violence-against-women/facts-and-figures>.
11. Lilja I, Kervinen E, Lietonen A, Ollus N, Viuhko M, Jokinen A, et al. Unseen Victims. Why Refugee Women Victims of Gender-Based Violence Do Not Receive Assistance in the EU. 2020. Retrieved from: <https://www.unodc.org/unodc/en/commissions/CCPCJ/PNI/institutes-HEUNI.html>.
12. Withers M, Minkin E, Kyle A. Rape Myth Acceptance Leads to Victim-Blaming. 2020. Available at: <https://www.psychologytoday.com/us/blog/modern-day-slavery/201908/rape-myth>.
13. Phakathi M. Prevention is better than cure. *World Health Organization. Bulletin of the World Health Organization*. 2009; 87(5): 328-329.
14. UNHCR. *Sexual Violence against Refugees: Guidelines on Prevention and Response*. Geneva: UNHCR; 1995. Available at: <https://www.unhcr.org/publications/operations/3b9cc26c4/sexual-violence-against-refugees-guidelines-prevention-response-unhcr.html>.
15. De Schrijver L, Vander Beken T, Krahé B, Keygnaert I. Prevalence of Sexual Violence in Migrants, Applicants for International Protection and Refugees in Europe: A Critical Interpretive Synthesis of the Evidence. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2018; 15(9): 1979.
16. Fattah KN, Camellia S. Gender Norms and Beliefs and Men's Violence against Women in Rural Bangladesh. *Journal of Interpersonal Violence*. 2020; 35(3-4): 771-793.
17. De Haas H. *Myths of Migration: Much of What We Think We Know Is Wrong*. Online. 2017. Available at: <http://www.heindehaas.blogspot.com/2017/03/myths-of-migration-much-of-what-we.html>.
18. Moein M. *A certain culture*. Tehran: Amir Kabir Publications; 2006. [Persian]
19. Mohammad Nasl GHR. *Crime Prevention Principles*. Tehran: Mizan Publications; 2013. [Persian]
20. Gessen R. *Applied criminology*. Translated by Kaynia M. 1st ed. Tehran: Translator's Publications; 2010. [Persian]
21. Scott MS. *Crime Prevention: Youth Disorder in Public Places*. Translated by Moghimi M, Jurbani H. Tehran: Naja University of Police Sciences, Research Vice-Chancellor; 2016. [Persian]
22. Ebrahimi SH. *Criminology of prevention*. 4th ed. Tehran: Mizan Publications; 2016. Vol.1. [Persian]
23. Safari A. *Essential prerequisites for crime prevention*, Proceedings of the March 2018 Crime Prevention Conference. 2nd ed. Mashhad: Khorasan Razavi Province Justice Publications and Mizan Legal Foundation; 2013. [Persian]
24. Niazpour AH. Prevention of delinquency in the Constitution and the Crime Prevention Bill. *Judiciary Legal Journal*. 2003; 67(45): 124-159. [Persian]
25. Najafi Abrandabadi AH. *Fair prevention of crime, a collection of essays in honor of the position of professor Dr. Mohammad Ashuri*. Tehran: Samit Publications; 2013. [Persian]

26. Alashti Z. State prevention of cyber crimes. 1st ed. Tehran: Mizan Publications; 2015. [Persian]
27. Clark RV, John E. Crime analysis for problem solvers in 60 short steps. Translated by Kalantari M, Shakohi M. 1st ed. Tehran: Prevention Police Applied Research Office; 2009. [Persian]
28. Tiley N. Crime prevention. Translated by Zamani A, Mehazb M. 1st ed. Tehran: Majd Publications; 2015. [Persian]
29. DeGue S, Valle LA, Holt MK, Massetti GM, Matjasko JL, Tharp AT. A systematic review of primary prevention strategies for sexual violence Perpetration. *Aggression and Violent Behavior*. 2014; 19(4): 346-362.
30. Rollero C, Bergagna E, Tartaglia S. What is Violence? The Role of Sexism and Social Dominance Orientation in Recognizing Violence against Women. *Journal of Interpersonal Violence*. 2019; 36(11): 088626051988852.
31. Dahlberg LL, Krug EG. Violence - a global public health problem. Edited by Krug EG, Dahlberg LL, MERICY JA, ZWI AB, Lozano K. World Report on violence and Health. Geneva: World Health Organization; 2002. p.3-21.
32. Keygnaert I, Vettenburg N, Temmerman M. Hidden violence is silent rape: Sexual and gender-based violence in refugees, asylum seekers and Undocumented migrants in Belgium and the Netherlands. *Culture, Health and Sexuality*. 2012; 14(5): 505-520.
33. Bows H. Sexual Violence against Older People: A Review of the Empirical Literature. Trauma, Violence and Abuse. Thousand Oaks, California: SAGE Publications Ltd; 2018.
34. Eslami B, Viitasara E, Macassa G, Melchiorre MG, Lindert J, Stankunas M, Soares JJF. The prevalence of lifetime abuse among older adults in Seven European countries. *International Journal of Public Health*. 2016; 61(8): 891-901.
35. Özgür Baklacioğlu N. Gendering Migration across Euro-Mediterranean Borders: Syrian Refugee Women on the Way to Europe. *Turkish Journal of Middle Eastern Studies*. 2017; 4(2): 75-101.
36. The Lancet. Ending sexual violence in conflict and beyond. *The Lancet*. 2014; 383(9934): 2019.
37. Standing K, Parker S, Bista S. Grassroots responses to violence against women and girls in post-earthquake Nepal: lessons from the field. *Gender & Development*. 2016; 24(2): 187-204.
38. Storer HL, Casey EA, Carlson J, Edleson JL, Tolman RM. Primary Prevention Is? A Global Perspective on How Organizations Engaging Men in Preventing Gender-Based Violence Conceptualize and Operationalize Their Work. *Violence against Women*. 2016; 22(2): 249-268.
39. Holmberg C, Enander V, Lindgren AL. A little word may mean so much: Changed meanings of the concept men's violence against women [Ett litet ord Betyder så mycket: Alliansregeringen, Handlingsplanen och Betydelseförskjutningar av begreppet mäns våld mot kvinnor]. *Sociologisk Forskning*. 2015; 52(3): 257-278.
40. Loseke DR. Through a sociological lens: The complexities of family violence. *Current Controversies on Family Violence*. 2005; 35-48.
41. Veit A, Tschörner L. Creative appropriation: Academic knowledge and interventions against sexual violence in the Democratic Republic of Congo. *Journal of Intervention and Statebuilding*. 2019; 13(4): 459-479.
42. Martinsson M. Prevention of Sexual Violence in Refugee Camps. An Explorative Study. ISCTE-IUL. 2020; 2-89.
43. Vu A, Adam A, Wirtz A, Pham K, Rubenstein L, Glass N, et al. The Prevalence of Sexual Violence among Female Refugees in Complex Humanitarian Emergencies: A Systematic Review and Meta-analysis. *PLoS Currents*. 2014; 6(12): 2-22.
44. Kirby P. Ending sexual violence in conflict: The Preventing Sexual Violence Initiative and its critics. *International Affairs*. 2015; 91(3): 457-472.
45. Spangaro J, Adogu C, Zwi AB, Ranmuthugala G, Davies GP. Mechanisms underpinning interventions to reduce sexual violence in armed conflict: A realist-informed systematic review. *Conflict and Health*. 2015; 9(19): 1-14.
46. Yoshihama M, Yunomae T, Tsuge A, Ikeda K, Masai R. Violence Against Women and Children Following the 2011 Great East Japan Disaster, Making the Invisible Visible Through Research. *Violence against Women*. 2018; 25(7): 862-881.